

vistnok bygges som Statsbane. Men hvis man ikke gør det, mener jeg vedblivende, at den bør drives som Privatbane, og derfor finder jeg, at Spørgsmaalet om her imellem Herning og Give at etablere en Statsbane naturligt bør skydes ud, andet tror jeg heller ikke, jeg har sagt, da jeg før havde Ordet.

J. Nielsen: Naar jeg har været med til at indstille Forslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori Folketinget tidligere har vedtaget det, er det ikke, fordi jeg ubetinget er imod alle de Ændringer, der ere stillede oppe i Landstinget. Det er jeg saaledes ikke, for saa vidt angaar Ændringen med Hensyn til Vilkaarene for det Bidrag, Aarhus Kommune skal yde. Jeg kan for mit personlige Vedkommende meget godt tiltræde de Lempelser, Landstinget har foreslaaet. Jeg vil endog saa tilføje, at jeg godt kan strække mig en lille Kende videre, men jeg antager ogsaa, at dette Punkt netop er et af dem, der vil undergaa Ændringer, for saa vidt Forslaget bliver behandlet i Fællesudvalg. Hvad angaar de jydske Baner har jeg ikke i nogen Maade forandret mit Synspunkt. Jeg mener fremdeles, at den midtjydske Længdebane vilde have været den rigtigste og rentableste af alle Kommissionens tre Forslag. Og jeg mener fremdeles, at det vilde være det heldigste og rigtigste, om alle disse tre Forslag vare blevne optagne til samlet Overvejelse. Men da denne Tanke ikke har fundet tilstrækkelig Tilslutning hverken i Udvalget eller her i Tinget, har jeg anset det for unyttigt at genoptage mit Ændringsforslag fra anden Behandling, da der ingen rimelig Udsigt er til, at det kunde blive vedtaget i Aar. Men da jeg ikke har kunnet faa det bedste, tager jeg det næstbedste og er derfor gaaet med til at indstille de andre to af Kommissionens Forslag. Dermed mener jeg tilstrækkeligt at have angivet mit Syn paa Forholdene, og dertil skal jeg indskrænke mig.

Sloth: Hvorvidt det Standpunkt, Folketinget i Dag indtager, er et Realitetsstandpunkt, som Ordføreren udtalte, eller af en mere formel Natur, antager jeg afhænger af hver enkelt subjektive Skøn. Men baade Ordføreren og jeg ere enige om, at det er et nødvendigt Gennemgangsled for at naa til Fællesudvalg. Og naar Ordføreren fremhævede saa stærkt, at det var et Realitets-Standpunkt, antager jeg dog ikke, at han dermed vilde sige, at det ogsaa var et Realitets-Standpunkt for

mit Vedkommende, naar jeg stemmer for den foreliggende Indstilling med den Motivering, jeg for kort Tid siden gav.

R. Claussen: Naar jeg følger Fler-tallet i denne Sag, er det ikke, fordi jeg betragter Folketingets Stilling til Sagen som den absolut heldigste. Men det er, fordi jeg gerne vil have Fællesudvalg, for at der maaske kan komme en virkelig Forhandling i Gang. Jeg har under Sagens Forløb tidligere udtalt mit udtrykkelige Forbehold mod de her stillede Ændringer, og naar jeg nu gaar med, er det kun i Betragtning af dette Forbehold, som jeg paa det bestemteste maa fastholde for under Sagens videre Gang at se at faa det bedste ud af den. Der er navnlig et af de Spørgsmaal, Landstinget har knyttet til denne Sag, som er meget uheldigt, hvad jeg ogsaa mener om flere af Folketingets Ændringer. Det er derfor kun med alt fornødent Forbehold, at jeg slutter mig til Flertallet her.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Flertallets Indstilling om at føre Lovforslaget tilbage til den Affattelse, som det havde faaet ved sin Vedtagelse i dette Ting, *vedtoges* med 72 Stemmer mod 11.

Formanden: Hermed er Mindretallets Forslag bortfaldet, og jeg skal nu give Landstingets Formand Underretning om den stedfundne Affattelse af Forslaget. Jeg skal herefter udsætte Mødet indtil Kl. 3 for at aftenen, om der skulde komme nogen Meddelelse fra Landstinget.

Mødet udsat Kl. 1.35.

Mødet genoptoges Kl. 3.

Formanden: Fra Landstingets Formand har jeg modtaget Meddelelse om, at Landstinget i det i Dag afholdte Møde har vedtaget det fra Folketinget tilbagesendte Forslag til Lov om forskellige Anlæg og Erhvervelser for Statsbanerne i en fra det